

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 651/2015-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. októbra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) v konaní o sťažnosti [REDAKČNÝ KOTIČKA], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Burocim, Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S 144/2014 zo 6. mája 2015, a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDAKČNÝ KOTIČKA] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júla 2015 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ KOTIČKA] (ďalej len

„sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Burocim, Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) a čl. 11 a 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 S 144/2014 zo 6. mája 2015 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je vlastníkom poľnohospodárskej pôdy, ktorá je poľovným pozemkom podľa § 2 písm. o) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) patriacim do poľovného revíru [REDACTED]. Vlastníci poľovných pozemkov patriacich do tohto poľovného revíru vyjadrili v súlade s § 5 zákona o poľovníctve na zhromaždení, ktoré sa konalo 2. mája 2013, záujem postúpiť užívanie tohto revíru na poľovnícku organizáciu [REDACTED] so sídlom v [REDACTED] a na základe rozhodnutia väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov zvolení splnomocnenci podpísali s touto poľovníckou organizáciou 1. januára 2014 zmluvu o postúpení užívania spoločného poľovného revíru [REDACTED] na budúceho užívateľa poľovnícku organizáciu [REDACTED] (ďalej aj „budúci užívateľ“). Štyristo vlastníkov poľovných pozemkov patriacich do poľovného revíru [REDACTED] sa rozhodlo uzavrieť zmluvu o užívaní poľovných pozemkov s budúcim užívateľom aj individuálne (ďalej len „zmluva o užívaní“) v súlade s § 13 a nasl. zákona o poľovníctve.

Zmluva o užívaní bola poľovníckou organizáciou [REDACTED] predložená 7. januára 2014 na príslušný Pozemkový a lesný odbor Okresného úradu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný úrad“) na jej zaevidovanie, ktorý vo veci 20. januára 2014 vydal oznámenie, v ktorom informoval, že Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) koná na základe návrhu na vyslovenie neplatnosti priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov patriacich do poľovného revíru [REDACTED], a preto do právoplatnosti rozhodnutia

v tejto veci nie je možné pokračovať vo veci zaevidovania zmluvy o užívaní. V rovnaký deň zároveň okresný súd vydal rozhodnutie č. OÚ-SN-PLO-2014/00133, ktorým poľovnícku organizáciu [REDAKOVANÉ] poveril vykonávaním ochrany poľovníctva a zabezpečením starostlivosti o zver v poľovnom revíri [REDAKOVANÉ]. Okresný úrad vo veci zaevidovania zmluvy o užívaní začal konať na základe upozornenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. Pd 49/14/8810-8 z 10. júna 2014 o porušení ustanovení § 3 ods. 1, 2, 4 a 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, okrem výzvy na predloženie požadovaných listín však nevykonal žiadny relevantný procesný úkon.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť bol podaný podnet na okresnú prokuratúru, ktorá následne 5. decembra 2014 podala na krajskom súde návrh podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti okresnému úradu vo veci zaevidovania zmluvy o užívaní konať a rozhodnúť. Krajský súd napadnutým uznesením návrh zamietol a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal. Vo svojom odôvodnení poukázal na to, že postup okresného úradu nebol v rozpore so zákonom, keďže s prihliadnutím na § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve sa na proces evidencie zmluvy nevzťahuje Správny poriadok, takže okresný úrad nemal právomoc vydať rozhodnutie o prerušení správneho konania podľa § 29 Správneho poriadku, a preto reagoval na vzniknutú situáciu správne oznámením z 20. januára 2014. Postup okresného úradu však krajský súd nepovažoval za nečinnosť, a to s prihliadnutím na konanie prebiehajúce pred okresným súdom o neplatnosti právneho úkonu, ktoré rieši predbežnú otázku, od posúdenia ktorej závisí postup správneho orgánu vo veci zaevidovania zmluvy o užívaní.

Sťažovateľ v sťažnosti predovšetkým uvádza:

„Odôvodnenie krajského súdu je zjavne protirečivé a popiera pravidlá formálnej a právnej logiky. Ak správny orgán nebol oprávnený na vydanie rozhodnutia o prerušení správneho konania v zmysle správneho poriadku, ako môže správny súd posudzovať konanie správneho orgánu za súladné so zákonom, keď správny orgán len nahradil

rozhodnutie oznámením. Samotné označenie aktu nemôže mať vplyv na právny charakter správneho aktu v konaní.“

Porušenie základného práva vlastníť majetok podľa ústavy a listiny a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu sťažovateľ odôvodňuje takto:

„Sťažovateľ z dôvodu, že vlastníci dodržali zákonom upravený postup, rozhodli o postúpení užívania na zvoleného užívateľa, zmluvu podpísali nielen zvolení splnomocnenci ale aj štyri stovky vlastníkov poľovných pozemkov, dôvodne získal legitímne očakávania, že štátny orgán si svoju povinnosť splní, zmluvu zaeviduje z čoho budú plynúť majetkové nároky pre sťažovateľa ako náhrada za postúpenie užívania revíru. Krajský súd však tieto majetkové nároky úplne vyvrátil, nakoľko v súčasnom stave užíva aj vlastníctvo sťažovateľa iný subjekt, ktorému oprávnenie k užívaniu bolo udelené rozhodnutím správneho orgánu o poverení na relatívne neobmedzenú dobu. Krajský súd v Košiciach zjavným spôsobom zasiahol do legitímnych očakávaní sťažovateľa, keďže... aproboval postup správneho orgánu, čím fakticky odsúhlasil postup tohto orgánu a teda aj užívanie vlastníctva sťažovateľa poľovníckou organizáciou, ktorá sťažovateľovi nevypláca žiadne náhrady. Za toto obdobie, ako aj za obdobie do budúcnosti... tak sťažovateľovi bude fakticky obmedzené vlastnícke právo, ako aj právo na majetok, ktorý mal sťažovateľ legitímne nadobudnúť po zaevidovaní zmluvy.“

K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľ predovšetkým uvádza:

„Odôvodnenie uznesenia nenapĺňa ani minimálne predpoklady..., nakoľko súd vôbec nekonkretizoval spojitosť konania o platnosti právnych úkonov s konaním o evidencii zmluvy, pri ktorej správny orgán len štatisticky posudzuje, či zmluvu podpísala nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov počítaná podľa výmery poľovných pozemkov patriacich do poľovného revíru.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Práva sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zaručené podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S/144/2014 zo dňa 6. 5. 2015 porušené boli.

2. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 S/144/2014 zo 6. 5. 2015 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť na účet ich právneho zástupcu... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 22. septembra 2015 vzal sťažnosť v celom rozsahu späť a požiadal o zastavenie konania. Ústavný súd po posúdení tejto žiadosti konštatoval, že v danom prípade neexistujú dôvody na to, aby späťvzatie sťažnosti nepripustil, a preto podľa § 54 zákona o ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľa zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2015